

Marineministeren). Ja; det tror jeg er akkurat det samme, som ogsaa Grev Holstein mente, naar han sagde, at vi maa ikke blot erklære os saadan, men ogsaa foretage de militære Skridt for at vise, at det er Alvor. Dertil mener jeg, hører det, at man afviser paa militær Vis Angreb og Forsøg paa at benytte vort Territorium under Krig paa en Maade, der strider mod Neutraliteten. Men alt det er kun, som jeg har fremhævet, en Demonstration og bliver ikke andet; det mener den højtærede Marineminister heller ikke, for jeg læser her paa samme Sted, at han med meget stor Styrke gør gældende, at hidtil have vi til Lands været svage og ikke kunnet maale os med andre større Magter; nu kunne vi heller ikke anse os for at være jævnbyrdige med nogen af de større Magter, som kunne tænkes at ville angribe os til Søs. Altsaa hverken til Lands eller Blands tror den ærede Marineminister, at vi ere jævnbyrdige med nogen af de større Magter, som kunne tænkes at ville angribe os. Det er netop det Standpunkt, jeg har gjort gældende: Vi ere afmægtige til i Krig at værgе vort Land; men vi kunne konstatere og i visse Incidensstilfælde ogsaa hævde vor Neutralitet, nemlig naar ingen for Alvor gør Angreb paa vort Land. Det er, tror jeg, en meget loyal Citeren af den højtærede Marineministers Udtalelser. Jeg forstod ikke rigtigt, hvad det var, han da var misforstået med, men for Resten kan jeg naturligvis ikke andet end anerkende den ridderlige Loyalitet, hvormed han er kommen sin betrængte Forbundsfaelle fra Alsens (Bernsen) til Hjælp. Jeg tror, det er det første Offer, Ministeriet har bragt paa deres Alter. Det gør mig kun ondt, at det skal være spildt.

Marineministeren (N. Ravn): Jeg er meget vel tilfreds med det Svar fra det ærede Medlem (Hørup), for det var virkelig af en anden Tone end det foregaaende, i Begyndelsen i hvert Fald. Han erkendte jo nemlig, som ogsaa anført i min Tale den Gang, at jeg havde føjet til, at man under visse Omstændigheder skulde hævde vor Neutralitet, men saa sagde det ærede Medlem jo igen, at det blev dog en Demonstration. Ja, saa kommer det naturligvis an paa, hvad man forstaar derved. Jeg forstaar ved

at hævde sin Neutralitet at sætte sin hele Styrke ind paa det og lade den ødelægge, om det skal være, men altsaa ingenlunde saaledes, at man demonstrerer med den, men kæmper til det yderste i saa Tilfælde. Jeg kan derfor ikke forstaa, at det ærede Medlem, efter hvad han ellers sagde, vedblivende skulde kunne mene, at jeg kun havde ment, at man skulde demonstrere, for det ligger dog virkelig ikke i at hævde sin Neutralitet. Naar det ærede Medlem mente, at det ogsaa kunde bestyrkes deraf, at jeg havde sagt, at vi ogsaa til Søs maatte vente at være en eventuel Fjende underlegen, saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at netop under den Diskussion søjede jeg til, idet jeg indrømmede dette, at det imidlertid ikke vilde forhindre, at vi — jeg kan ikke hufte Ordene — leverede en haardnakket og om muligt heldig Modstand i vore egne indre Farvande; det var heller ikke Demonstration, men i alt Fald tror jeg, at vi nu ere saa nogenlunde enige. Det, jeg forstod, han mente første Gang, var, at det i Grunden skulde være „Façon“, for at bruge et Ord, som har været draget frem, med vort Søforsvar og vort Forsvar i det hele. Det har været lige det modsatte af min Mening.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgfrets, Hørup, har Ordet for en kort Bemærkning.

Hørup: Ja, det hele er vel ikke andet end „Façon.“ Der synes mig her at være to Ting, som staa imod hinanden. Enten fører man Kampen med Udfigt til at føre den igennem til Sejr; det kalder jeg Krig. Men naar enhver Chance for Sejr er udelukket paa Forhaand — og det erkender Ministeren, at den er overfor enhver af de større Magter, som kunne antages at ville angribe os, enten til Lands eller Blands; det har jeg hans egne Ord for — altsaa naar, hvad enhver kan sige sig selv, enhver sejrrig Kamp fra Danmarks Side mod enhver større Magt paa Forhaand maa være haabløs, kan jeg ikke se, at den kan betegnes med noget andet Ord end som en Demonstration, der ganske vist kan medføre Ulykke paa Liv og Formue eller saadan noget, men som dog ingen vil kalde Krig,